

Somer Stories

Deur Enid Blyton

Die Klein Botterbakke

Somer Stories
Deur Enid Blyton

Die Klein Botterbakke

Daar was eens op 'n tyd 'n blom wat in Junie in die veld gegroei het, genaamd *Ranunculus bulbosus*. Dit was 'n pragtige klein blommetjie, diep geel en koppie-vormig, maar niemand het regtig aandag daaraan gegee nie omdat dit so 'n lomp naam gehad het.

Niemand wou 'n bos *Ranunculus bulbosus* gaan pluk nie!
Dit het lelik en belaglik geklink.

Op 'n dag was die veldmuise baie opgewonde omdat Haar Koninklike Hoogheid, die feetjekoningin, vir middagete sou kom op die wal waar hulle gewoon het. Hulle het tussen die geel Ranunculus bulbosus rondgehardloop en beplan wat hulle vir die koningin sou gee om te eet.

‘Die witste brood, gebak deur Mevrouw Das,’ het een gesê.

‘Die suiwerste heuning, gemaak deur die heuningbye!’
het ’n ander gesê.

‘Die beste koekies, gebak deur Mol Mowdie!’ het ’n derde
gesê – en so, bietjie vir bietjie, is die middagete beplan.

Die dag het aangebreek. Die klein muis het hier en daar
rondgeskarrel en die tafel op die sonnige wal gedek.
Mevrou Das se brood was so wit soos meidoornblomme.
Die heuning was so geel soos die son. Die koekies was met
klein kersies versier en het heerlik gelyk. Alles was gereed!

Die koningin het opgedaag. Sy het vriendelik na al die opgewonde muis geknik en gaan sit om te eet. Sy het ver gekom en was honger. Sy het om die tafel gekyk en geglimlag. 'Wit brood, vars heuning en kersie koekies!' het sy gesê. 'Alles waarvan ek hou! Maar daar is geen botter nie.'

‘Botter!’ het almal in 'n paniek uitgeroep. ‘Botter! Natuurlik
– daar is geen botter nie!’

‘Ek het botter,’ fluister 'n harige haas. ‘Maar ons botterbak
is gekraak.’

‘Ek het glad nie 'n botterbak nie,’ sê Mevrouw Das.

‘Myne is gevlek en oud,’ sê Mol Mowdie. ‘Maar hardloop,
haas, en gaan haal die botter – ons sal gou iets kry om dit in
te sit vir die feetjekoningin!’

Die muis het oral gesoek na 'n bak – en uiteindelik, in wanhoop, het een van hulle van die geel blomkoppe van die *Ranunculus bulbosus* afgebreek en dit na die tafel toe geneem. Elke blomkop was groot genoeg om 'n klein botterblokkie te hou!

Die koningin was in haar skik met die snaakse botterbakke.
Sy het een na die ander aan die botter getik en die goue
blommetjies bewonder.

‘Hulle blink soos suiwer goud,’ het sy gesê. ‘Julle het hulle
pragtig gepoleer. Wat lieflike bakke!’

‘Wel, U Majesteit,’ sê ’n eerlike muis, ‘hulle is nie regtig botterbakke nie. Hulle is die blomkoppe van ’n gewone blom wat hier groei, genaamd *Ranunculus bulbosus*. So ’n lelike naam vir ’n pragtige klein blom!’

‘Inderdaad!’ roep die koningin uit. ‘Ek sal die goue
blommetjies ’n ander naam gee wat alle kinders sal liefhê!
Julle kan drie keer raai, veldmuise!’

Hulle het drie keer geraai, maar niemand het reg geraai nie!

‘Julle outjies!’ roep die koningin. ‘Ek sal hulle botterblommetjies noem, natuurlik! Julle het vir my die blommetjies gegee om my botter in te hou – wat kan ’n beter naam wees?’

Dit was ’n goeie naam, was dit nie! Net baie geleerde mense noem die blommetjies *Ranunculus bulbosus* – maar vir almal anders is hulle net die goue botterblommetjies.

